

استخراج رابطه توپولوژیک بین ناحیه‌های حفره‌دار در محیط شبکه‌های حسگر مکانی بی‌سیم

امید کاظمی‌زاده^۱، رحیم علی‌عباسپور^{۲*}

^۱ کارشناس ارشد سیستم‌های اطلاعات مکانی- دانشکده مهندسی نقشه‌برداری و اطلاعات مکانی- پردیس دانشکده‌های فنی- دانشگاه تهران
kazemizade.omid@ut.ac.ir

^۲ استادیار دانشکده مهندسی نقشه‌برداری و اطلاعات مکانی- پردیس دانشکده‌های فنی- دانشگاه تهران
abaspour@ut.ac.ir

(تاریخ دریافت مهر ۱۳۹۴، تاریخ تصویب آذر ۱۳۹۴)

چکیده

شبکه‌های حسگر مکانی بی‌سیم از تعداد زیادی گره تشکیل شده‌اند که هر یک از این گره‌ها به صورت کامپیوتراپی با توانمندی حسگر هستند. یکی از موارد مهم کاربرد این شبکه‌ها استخراج رابطه توپولوژیک بین ناحیه‌ها در برخی پدیده‌ها، مانند کشف عوامل ایجاد آتش‌سوزی جنگل‌ها است، زمانی که رابطه توپولوژیک توده هوای بسیار گرم، مواد اشتعال‌زا و محدوده جنگل از رابطه توپولوژیک «جدا» به «همپوشانی» و «درون» تبدیل می‌شود. وجود حفره‌ها در پدیده‌های محیطی، مانند وجود باتلاق‌ها یا کوه‌ها در برخی مناطق، مستلزم این است که این ناحیه‌ها در محیط شبکه‌های حسگر مکانی بی‌سیم به صورت ناحیه‌های مکانی حفره‌دار مدل شوند. در این مقاله، ناحیه‌های حفره‌دار توسط شبکه حسگر مکانی پایش شده و رابطه توپولوژیک بین آنها استخراج می‌شود. به منظور استخراج رابطه توپولوژیک بین ناحیه‌های حفره‌دار در محیط شبکه‌های حسگر مکانی، الگوریتمی طراحی شد. مدل‌های تئوری قبلی مانند ^۴-اشتراکی، ^۹-اشتراکی و RCC تنها برای استخراج رابطه توپولوژیک بین ناحیه‌های بدون حفره به کار می‌روند و قادر به متمایز کردن رابطه‌های توپولوژیک گوناگون بین ناحیه‌های حفره‌دار نیستند؛ در الگوریتم طراحی شده از مدل ^۹-اشتراکی توسعه یافته استفاده شده تا بتوان رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه بدون حفره و ناحیه حفره‌دار دیگر را استخراج کرد. با توجه به شرایط محیطی شبکه ممکن است تعیین موقعیت گره‌ها با استفاده از GPS GPS امکان‌پذیر نباشد، لذا الگوریتم به گونه‌ای عمل خواهد کرد که گره‌ها بدون داشتن موقعیت مکانی، تنها با تکیه بر اطلاعات همسایگی مجاور خود رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه را بدست آورند. در الگوریتم طراحی شده از سیستم محاسبات غیرمت مرکز استفاده شده و پیاده-سازی آن در یک محیط شبیه‌سازی انجام شده است.

واژگان کلیدی: شبکه حسگر مکانی بی‌سیم، سیستم محاسبات غیرمت مرکز، رابطه توپولوژی، ناحیه‌های حفره‌دار

* نویسنده رابط

۱- مقدمه

توپولوژیک برای حالت‌های معادلی و تنها برای ناحیه‌های بدون حفره بررسی شده است. در این تحقیق تمامی حالت‌های رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه مکانی که توسط شبکه حسگر مکانی پایش می‌شوند، استخراج می‌شود. در توسعه تحقیقات پیشین از مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته استفاده شده تا بتوان بر مبنای این مدل رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه و ناحیه حفره‌دار دیگر را در محیط شبکه حسگر مکانی بی‌سیم انتخاب نمود.

در این تحقیق، به منظور استخراج رابطه توپولوژیک بین ناحیه‌های حفره‌دار در محیط شبکه‌های حسگر مکانی، الگوریتمی طراحی شده است که بر مبنای سیستم محاسبات غیرمت مرکز عمل می‌کند. در طراحی این الگوریتم نیاز به یک مدل تئوری قلبی مدل‌های تئوری قلبی مانند مدل‌های ۴-اشتراکی، ۹-اشتراکی و RCC، تنها قادر به استخراج رابطه توپولوژیک بین ناحیه‌های بدون حفره می‌باشند [۶]، در این تحقیق از مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته استفاده شده و الگوریتم بر مبنای این مدل طراحی گردید. از سوی دیگر، با توجه به شرایط محیطی (به عنوان مثال، محدودیت استفاده از روش‌های تعیین موقعیت نظری GPS در محیط‌های جنگلی یا زیر آب) ممکن است گره‌ها به طور مکرر دسترسی به اطلاعات موقعیت‌شان را از دست بدهند. با این حال، در این چنین شرایطی از گره‌ها هنوز انتظار می‌رود که به بخش مهمی از اطلاعات مکانی دسترسی داشته باشند [۵]. در این تحقیق رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه تنها با تکیه بر اطلاعات همسایگی هر گره بدست می‌آید.

۲- رابطه توپولوژیک بین ناحیه‌های مکانی

برای بدست آوردن رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه مکانی مدل‌های تئوری متفاوتی در علوم اطلاعات مکانی تعریف شده است. بیشتر این مدل‌ها برای ناحیه‌های مکانی بدون حفره به کار می‌روند و قادر به تمایز کردن رابطه‌های توپولوژیک متفاوت بین ناحیه‌های مکانی حفره‌دار نیستند.

۲-۱- رابطه توپولوژی بین دو ناحیه بدون حفره

برای استخراج رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه بدون حفره از مدل‌های تئوری مانند مدل ۴-اشتراکی^۵، مدل ۹-اشتراکی^۶

^۵ 4-Intersection Model
^۶ 9-Intersection Model

با توسعه ارتباطات بی‌سیم و میکروحسگرهای جدید، شبکه‌های حسگر مکانی بی‌سیم^۱ در عرصه‌های مختلف وارد شده و کاربردهای فراوانی پیدا کرده‌اند. این شبکه‌ها شامل تعداد زیادی حسگر هستند که در محیط مورد مطالعه قرار گرفته و داده‌های مورد نیاز را حس می‌کنند. گره‌های شبکه از سه جزء اصلی پردازنده مرکزی، رادیو بی‌سیم و یک یا چند حسگر تشکیل شده‌اند [۳-۱].

رابطه توپولوژیک بین ناحیه‌ها در واقع رابطه مکانی بین آنهاست. این رابطه مشخص می‌کند که دو یا چند ناحیه در فضا نسبت به یکدیگر چگونه قرار گرفته‌اند. در برخی سوابع طبیعی قبل از بروز حادثه نیاز است تا رابطه توپولوژیک بین عواملی که منجر به حادثه می‌شوند، شناسایی و اعلام شود. برای مثال عوامل آتش‌سوزی در جنگل، شامل ناحیه‌ای از توده هوای بسیار گرم، ناحیه مواد سوختی اشتعالزا و ناحیه‌ای از درخت‌های خشک است؛ زمانی که رابطه توپولوژیک این ناحیه‌ها از حالت «جدا» به «همپوشانی»^۲ و «درون...»^۳ تبدیل می‌شود، امکان آتش‌سوزی وجود دارد. بنابراین در اینگونه موارد باید شبکه‌ای از گره‌های حسگر در جنگل توزیع شود و رابطه توپولوژیک بین ناحیه‌های موردنظر را شناسایی و به سرویس‌دهنده مرکزی اعلام کند. گاهی اوقات وجود باتلاق‌ها و کوه‌ها در جنگل‌ها مستلزم این است که این مناطق در محیط شبکه حسگر مکانی به صورت ناحیه‌های حفره‌دار مدل شوند.

Jiang و همکاران (۲۰۰۹) از شبکه‌های حسگر مکانی برای کشف تغییراتی شامل ادغام، شکافت ناحیه و ایجاد حفره کار کردند. Duckham و همکاران (۲۰۱۰) از این شبکه‌ها تنها رابطه‌های توپولوژیک شمول و همچواری را بر مبنای ساختارهای مرزی بررسی کردند [۴، ۲]. Guan و Duckham (۲۰۱۱)، Sadeq و همکارانش (۲۰۱۲) و Jeong (۲۰۱۳) رابطه‌های توپولوژیک و تغییرات آنها را فقط برای ناحیه‌های بدون حفره بدست آوردن و تمرکزشان بر روی این ناحیه‌ها بود [۱، ۵، ۳، ۱].

در تحقیقات پیشین از شبکه‌های حسگر مکانی بی‌سیم برای کاربردهای خاصی استفاده شده و رابطه‌های

^۱ Geosensor Network

^۲ Disjoint

^۳ Overlap

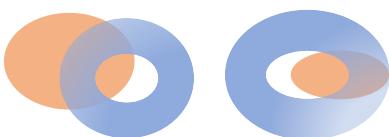
^۴ Inside

جدول ۱- رابطه‌های باینری مدل RCC [۱۰]

تعريف	توضيحات	رابطه
$\neg C(x, y)$	x is disconnected from y	DC(x, y)
$\forall z [C(z, x) \rightarrow C(z, y)]$	x is a part of y	P(x, y)
$P(x, y) \wedge \neg P(x, y)$	x is a proper part of y	PP(x, y)
$P(y, x) \wedge P(y, x)$	x is identical with y	EQ(x, y)
$\exists z [P(z, x) \wedge P(z, y)]$	x overlaps y	O(x, y)
$O(x, y) \wedge \neg P(x, y) \wedge \neg P(y, x)$	x partially overlaps y	PO(x, y)
$C(x, y) \wedge \neg O(x, y)$	x is externally connected to y	EC(x, y)
$\neg O(x, y)$	x is discrete from y	DR(x, y)
$PP(x, y) \wedge \exists z [EC(z, x) \wedge EC(z, y)]$	x is a tangential proper part of y	TPP(x, y)
$PP(x, y) \wedge \neg \exists z [EC(z, x) \wedge EC(z, y)]$	x is a non-tangential proper part of y	NTPP(x, y)

۲-۲- رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه و ناحیه حفره دار دیگر

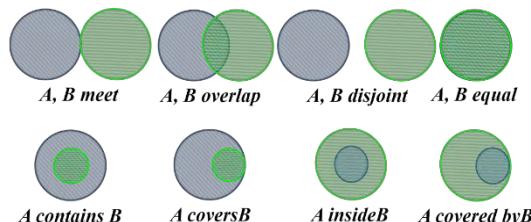
مدل‌های قبلی بیشتر برای رابطه تپولوژیک ناحیه-هایی به کار می‌روند که دارای حفره نباشند. در شکل ۲ نشان داده شده که برای رابطه تپولوژیک بین ناحیه‌های متفاوت، مدل ۹-اشترکی قادر به تمایز این دو رابطه نیست و نتیجه یکسانی، می‌دهد.

شکل ۲-۹- مدل اشتراکی برای ناحیه‌های متفاوت رابطه تپولوژیک یکسان می‌دهد

همانطور که در شکل ۲ نشان داده شد، زمانی که ناحیه‌ها دارای حفره باشند، مدل‌های تئوری مانند مدل ۹-اشتراکی مفید نبوده و نمی‌تواند رابطه تپولوژیک بین آنها را استخراج کند. بنابراین در اینگونه موارد نیاز به مدل‌های دیگری است. با توجه مدلی که در [۱۱] ارائه شده است، ناحیه حفره‌دار بر مبنای اجزای آن در نظر گرفته شده و رابطه تپولوژیک آن با ناحیه بدون حفره بدست می‌آید. مدلی که برای ناحیه حفره‌دار (مثلاً B) به کار می‌رود، بر مبنای ۵ بخش است. همانطور که در شکل ۳ نشان داده شده است این ۵ بخش شامل زیر هستند [۱۱]:

RCC^۱ استفاده می‌شود [۶-۷]. در مدل ۴ اشتراکی برای استخراج رابطه توبولوژیک از اشتراک بین مرز (∂) و درون (^{o}) ناحیه‌ها استفاده می‌شود. رابطه توبولوژیک بین دو ناحیه A و B می‌تواند با چهار اشتراک $\cap$ ∂B , $A^o \cap \partial B$, $\partial A \cap \partial B$, $A^o \cap B^o$ نمایش داده شود. با مشخص کردن مقادیر $B^o \cap B^o$ (۰) یا غیرتنهی (۱) هریک از این ۴ اشتراک، این مدل می‌تواند ۲^۴=۱۶ رابطه توبولوژیک را متمایز کند. اما برای دو ناحیه در صفحه، همانطور که در شکل ۱- هشت رابطه توبولوژیک بین دو ناحیه نشان داده شده است، تنها هشت رابطه از این شانزده امکان پذیر است.

شکل ۱- هشت راپته توپیلوژیک بین دو ناحیه

در مرجع [۷] نشان داده شده که چگونه هشت رابطه توپولوژیک در شکل ۱ با استفاده از مدل ۴-اشتراکی به دست آمده‌اند. هر یک از این هشت رابطه نامگذاری شده، با توجه به تهی یا غیرتهی بودن ۴ فصل اشتراک مؤلفه‌های مدل ۴-اشتراکی مشخص شده‌اند.

مدل ۹-اشتراكی برمبنای درون^(۳)، مرز^(۷) و خارج^(۸) ناحیه‌هاست. در این مدل برای دو ناحیه A و B اشتراك رس: مؤلفه‌های آنها مانند: β است [۹-۷]

- اشتراک درون A با درون B^o $\cap$ اشتراک های بین مؤلفه های دو ناحیه مشخص سپس ماتریس (1) تشکیل می شود. مدل ۹-اشتبانی تشکیل این ماتریس رابطه تپولوژیک بین را بدست می آورد.

$$R(A, B) = \begin{bmatrix} A^o \cap B^o & A^o \cap \partial B & A^o \cap B^- \\ \partial A \cap B^o & \partial A \cap \partial B & \partial A \cap B^- \\ A^- \cap B^o & A^- \cap \partial B & A^- \cap B^- \end{bmatrix} \quad (1)$$

مدل توپولوژی RCC بر مبنای رابطه همبندی C(x,y) (ناحیه x و ناحیه y با یکدیگر همبند هستند) است؛ با استفاده از این رابطه همبندی، یک مجموعه از رابطه‌های باینری تعریف می‌شوند که در جدول ۱ تشریح شده است [۱].

1 Region Connection Calculus

تنها به ۲ رابطه، رابطه بین A و B^* و رابطه بین A و B_H نیاز است. رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه و ناحیه حفره دار دیگر با T_{RRh} نشان داده می شود و عکس آن، رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه حفره دار و ناحیه دیگر با $.(2) T_{RhR}$

$$T_{RRh}(A, B) = [t(A, B^*) \ t(A, B_H)] \quad (2)$$

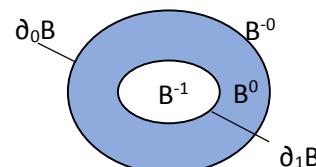
با توجه به مدل صحنه مکانی و رابطه (۲) تعداد رابطه های توپولوژیک بین یک ناحیه و ناحیه حفره دار دیگر $8^2=64$ می باشد؛ اما از این تعداد تنها ۲۳ رابطه سازگار بوده و می تواند بین دو ناحیه وجود داشته باشد (شکل ۵). این ۲۳ رابطه توپولوژیک در حالتی است که ناحیه A بدون حفره و ناحیه B با حفره باشد؛ به طور مشابه اگر ناحیه A با حفره و ناحیه B بدون حفره در نظر گرفته شود، مطابق (۳) به ۲۳ رابطه توپولوژیک دیگر دست می یابیم. از بین این ۲۳ جفت رابطه توپولوژیک معکوس T_{RhR} و T_{RRh} ۵ جفت رابطه یکسان دارند، بنابراین می توان گفت که در نهایت ۴۱ رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه (یکی بدون حفره و دیگری حفره دار) وجود دارد [۱].

$$T_{RhR}(A, B) = \begin{bmatrix} t(B^*, A) \\ t(B_H, A) \end{bmatrix} = [\overline{t(A, B^*)} \ \overline{t(A, B_H)}]^T \quad (3)$$

با توجه به شکل ۵، زمانی که رابطه بین A و B^* یکی از ۵ رابطه *equal*, *disjoint*, *covers*, *meet*, *overlap* یا B^* *contains* B_H باشد، به دلیل قید، رابطه B^* *contains* B_H بین A و B_H تنها یک حالت خواهد داشت؛ اما در ۳ رابطه دیگر بین A و B^* شامل *coveredBy*, *overlap* و *inside* رابطه های گوناگونی بین A و B_H امکان پذیر خواهد بود. زمانی که رابطه بین A و B^* به صورت *overlap* یا *inside* باشد، A و B_H می توانند ۵ رابطه متفاوت داشته باشند و زمانی که رابطه بین A و B^* *inside* باشد، ۸ رابطه متفاوت بین A و B_H امکان پذیر است. این قیدها و شرایط معرفی شده می تواند در پیاده سازی استخراج رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه بدون حفره و ناحیه حفره دار به کار رود.

با توجه به ناحیه های مکانی حفره دار و گوناگونی رابطه توپولوژیک بین آن ها، استخراج رابطه توپولوژیک بین آن ها در محیط شبکه های حسگر مکانی از اهمیت زیادی برخوردار است. مدل های ۴-اشتراکی و ۹-اشتراکی قادر به

۱. B^0 درون B
۲. B^{-1} بیرون درونی B که حفره B را پر می کند
۳. B^0 بیرون خارجی B
۴. $\partial_1 B^0$ مرز درونی B که را از B^{-1} جدا می کند
۵. $\partial_0 B$ مرز خارجی B که را از B^0 جدا می کند می باشد.

شکل ۵ بخش های اصلی یک ناحیه حفره دار

مولفه های توصیف کیفی ناحیه حفره دار B شامل (۱) B_H U B^* و (۲) B^{-1} U $\partial_1 B$ U B^0 و (۳) ناحیه عمومی B_H U $\partial_0 B$ هستند. رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه (A) و ناحیه حفره دار (B) به صورت یک صحنه مکانی^۱ مدل می شود [۱۲] و شامل رابطه های توپولوژیک بین A، B^* و B_H است. در واقع این مدل صحنه مکانی توسعه یافته مدل ۹-اشتراکی است به طوری که رابطه توپولوژیک بین هریک از A , B^* و B_H بدست آمده و به رابطه توپولوژیک بین A و B می رسیم (شکل ۴) [۱۱].

	A	B^*	B_H
A	equal	overlaps	covers
B^*	overlaps	equal	contains
B_H	covered By	inside	equal

شکل ۴- مثالی از مدل صحنه مکانی رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه (A) و ناحیه حفره دار دیگر (B)

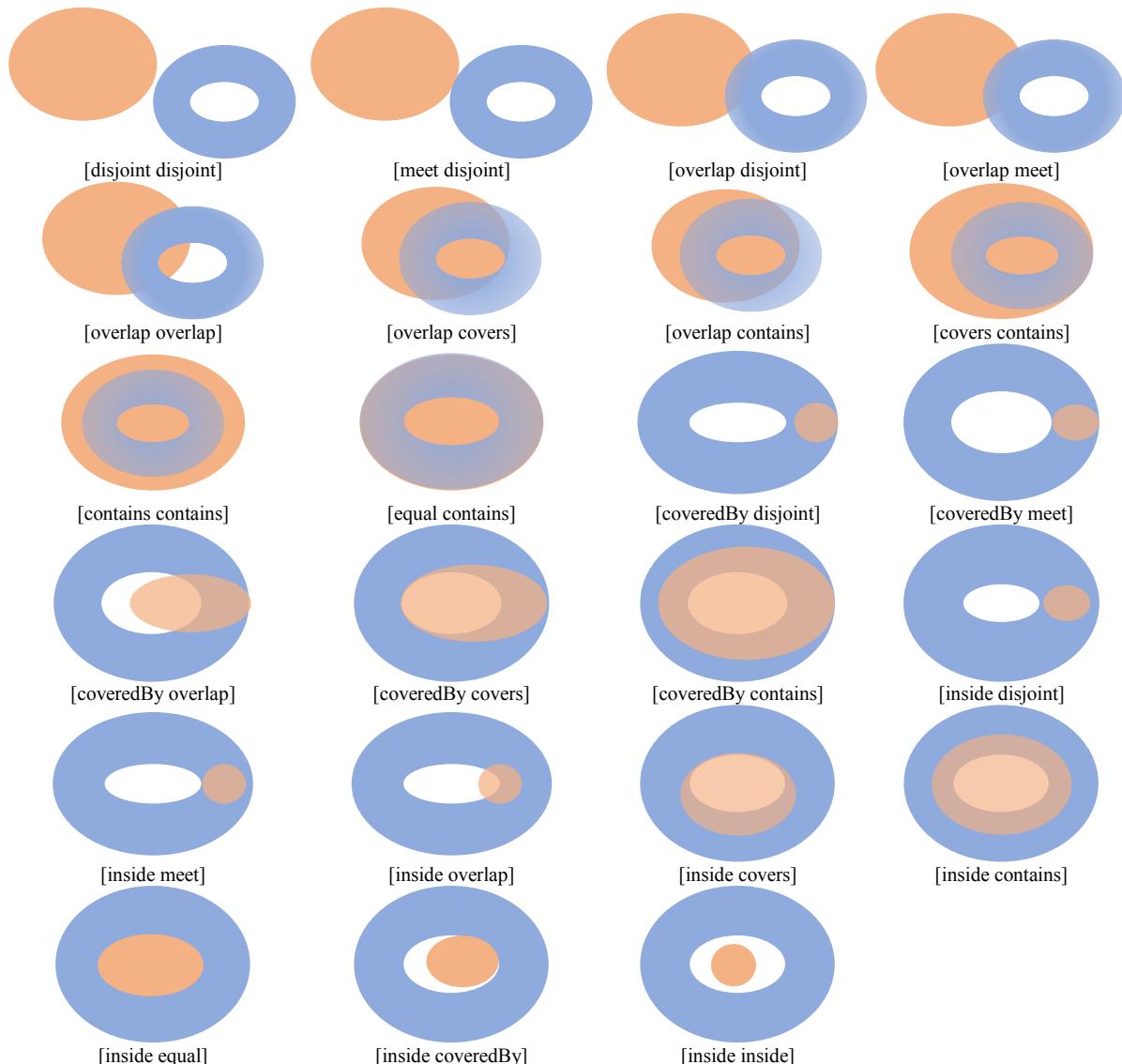
در این ۹ رابطه توپولوژی، ۵ رابطه به صورت ضمنی همیشه مشخص هستند؛ رابطه توپولوژی هریک از A , B^* و B_H با خودشان همواره equal است، از طرفی $(B^* \text{ contains } B_H, B_H \text{ inside } B^*)$ هم همواره شامل B_H می باشد. همچنین در صورتی که رابطه یکی با دیگری مشخص باشد، رابطه بالعکس آنها هم معلوم می شود. به عنوان مثال در شکل ۴، از آنجا که رابطه $A \text{ covers } B_H$ ، A *coveredBy* B_H است، بنابراین معکوس آن، $B_H \text{ coveredBy } A$ ، نیز معلوم خواهد بود. در نتیجه برای تشکیل مدل صحنه مکانی و تعیین رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه A و B

^۱ Spatial scene

۳- مدل شبکه حسگر مکانی

گره‌های شبکه حسگر مکانی می‌توانند پدیده‌های محیطی را با جزئیات زمانی-مکانی خوبی پایش کنند. گره‌ها به صورت محلی اطلاعات محیطی را جمع‌آوری می‌کنند و پدیده محیطی مورد نظر از فضای پیوسته به فضای گسسته انتقال می‌یابد، این فرآیند به اصطلاح گسسته‌سازی نام دارد [۱۳].

متمازیز کردن رابطه‌های توپولوژیک بین ناحیه‌های مکانی حفره‌دار نیستند؛ بنابراین نیاز است تا بر مبنای مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته روشنی پیشنهاد شود که بتوان با طراحی الگوریتمی، رابطه‌های توپولوژیک گوناگون بین ناحیه‌های مکانی حفره‌دار را در محیط شبکه‌های حسگر مکانی بدست آورد.

شکل ۵-۲۳ رابطه توپولوژیک ممکن بین یک ناحیه و ناحیه حفره‌دار دیگر [۱۱]

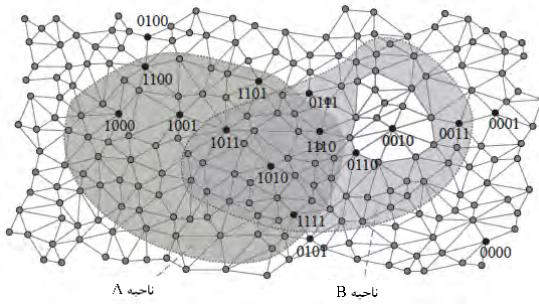
۲. تابع حسگر $C \rightarrow V$: آنچه را که یک گره می‌تواند حس کند مدل می‌کند.
۳. تابع شناسه $\mathbb{N} \rightarrow id: V$: که شناسه منحصر به فرد هر گره را مدل می‌کند.

به طور رسمی اجزای بنیادی شبکه حسگر مکانی را می‌توان به صورت زیر مدل کرد [۱۴]:

۱. یک گراف $(V, E) = G$: که شبکه و رابطه‌های آن را مدل می‌کند.

مکانی را پایش کند. برای این منظور لازم است که تابع حسگر هر گره به صورت $\{A, B\} \rightarrow \{A, B\}$ sense: $s(v) \rightarrow \{A, B\}$ توسعه داده شود. برای استخراج رابطه توپولوژیک بین ناحیه های مکانی پایش شده توسط شبکه حسگر مکانی لازم است تا ابتدا هر یک از اشتراک های مدل ۴-اشتراکی به صورت محلی در هر یک از گره های شبکه تشکیل شود.

هر یک از گره ها بر مبنای مقدار حس شده خود و اطلاعاتی که از همسایگی های مجاور خود می گیرد، عدد ۴ رقمی مربوط به مدل ۴-اشتراکی را تشکیل می دهد. با ادغام این اطلاعات از تمامی گره های سرتاسر شبکه، رابطه توپولوژیک بین ناحیه های مکانی استخراج می شود. شکل ۷ دو ناحیه مکانی را نشان می دهد که توسط شبکه حسگر ۷ مکانی پایش شده و هر یک از گره ها به صورت محلی اطلاعاتی را برای رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه بدست آورده اند.

شکل ۷- دو ناحیه مکانی پایش شده توسط شبکه حسگر مکانی و اشتراک های توپولوژیک محلی گره ها [۱۵]

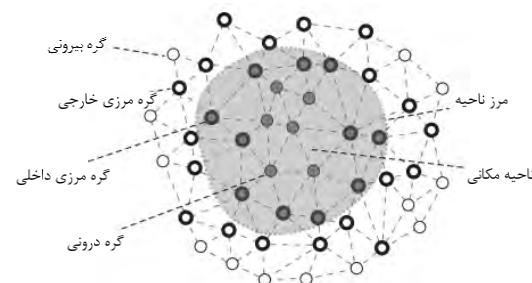
همانطور که در شکل ۷ مشاهده می شود، وضعیت هر گره به صورت محلی می تواند نشان دهنده یک رابطه توپولوژیک منحصر به فرد نباشد و نیاز است تا پردازش هایی برای جمع آوری و ادغام وضعیت های هر یک از گره ها انجام شود و در نتیجه رابطه توپولوژیک نهایی بین دو ناحیه مکانی بدست آید.

۵- روش پیشنهادی

در این تحقیق از شبکه های حسگر مکانی استفاده شده تا رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه و ناحیه حفره دار دیگر بدست آید. برای استخراج رابطه توپولوژیک الگوریتمی طراحی شده است. این الگوریتم بر مبنای مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته، رابطه های توپولوژیک مختلف بین یک ناحیه و ناحیه حفره دار دیگر را تعیین می کند. با توجه به شرایط

در شبکه حسگر مکانی هر گره می تواند با همسایه های یک هاپ خود رابطه برقرار کند؛ همسایه های هر گره $v \in V$ با $nbr(v)$ نمایش داده می شود که $= nbr(v) \in E$. در این شبکه ها ناحیه مکانی R به عنوان زیرمجموعه ای از گره های شبکه مدل می شود که برای همه گره های R $s(v) = 1, v \in R$ است.

در یک شبکه حسگر مکانی، هر گره اطلاعات محلی خود را به همسایه های یک هاپ خود ارسال و همچنین اطلاعات آنها دریافت می کند و بر اساس این اطلاعات تعیین می کند که گره مرزی^۱ است یا نه. در یک شبکه (V, E) ، گره $v \in V$ گرهی مرزی است اگر $v \in nbr(v)$ وجود داشته باشد، به طوری که $s(v') \neq s(v)$ باشد. با توجه به این تعریف ها، گره های شبکه حسگر مکانی که یک ناحیه مکانی با خاصیت (۱) را پایش می کنند، می توانند دارای چهار وضعیت مختلف شامل گره درونی^۲، گره مرزی درونی^۳، گره مرزی خارجی^۴ و گره بیرونی باشند [۱۵].

شکل ۶- وضعیت های متفاوت گره های یک شبکه حسگر مکانی هنگام پایش یک ناحیه مکانی

این چهار وضعیت برای گره های شبکه هنگام پایش یک ناحیه مکانی، با استفاده از روش غیرمت مرکز تنها با تکیه بر داده های حس شده توسط هر گره و اطلاعاتی که از همسایه های یک هاپ خود بدست می آورد، می تواند مشخص شود؛ شکل ۶ مثالی از یک ناحیه مکانی و شبکه حسگر مکانی است که وضعیت های مختلف گره ها مشخص شده اند.

۴- استخراج رابطه توپولوژیک در محیط شبکه حسگر مکانی

مدل شبکه حسگر مکانی بیان شده در قسمت قبل به راحتی می تواند توسعه یابد و همزمان دو و یا چند ناحیه

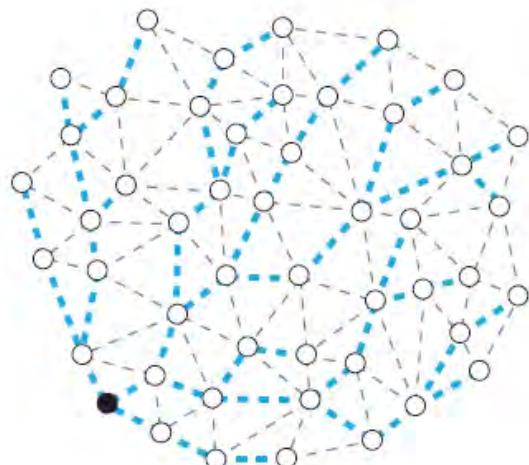
^۱ Boundary Node

^۲ Interior Node

^۳ Inner Boundary Node

^۴ Outer Boundary Node

علاوه بر ساختار گراف دیسک واحد، برای ادغام و یکپارچه سازی اطلاعات در شبکه حسگر مکانی نیاز به ساختار پوششی است که در این تحقیق از ساختار درخت ریشه دار استفاده شده است. در این ساختار یکی از گره های شبکه به عنوان گره ریشه انتخاب شده و سایر گره ها اطلاعات محلی خود را در مسیر شاخه های درخت به گره ریشه ارسال می کنند (شکل ۹). برای استخراج رابطه بین یک ناحیه و ناحیه حفره دار دیگر و تشکیل مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته، تنها نیاز است تا رابطه توپولوژیک بین ناحیه (A) با هر یک از المان های حفره (B_H) و ناحیه عمومی (B*) ناحیه حفره دار دیگر (B) مشخص شود؛ در این مقاله برای بدست آوردن این رابطه های توپولوژیک، از مدل ۴-اشتراکی استفاده شده و سپس با تشکیل مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه بدست می آید.

شکل ۹- ساختار درخت ریشه دار که شبکه حسگر مکانی را پوشش می دهد. شاخه های درخت با خطوط آبی و ریشه به رنگ مشکی نشان داده شده است

الگوریتم با لیستی از محدودیت ها^۲، فرضیاتی که برای الگوریتم نیاز است تا به درستی عمل کند، شروع می شود، شامل:

- مدل شبکه حسگر مکانی به صورت یک گراف همبند دوطرفه $(V, E) = G$ ، تابع حسگر به صورت $\{A, B\} \rightarrow \{s(v), sense: s(v) \rightarrow \{A, B\}\}$ همسایگی هر گره به صورت $\{v' | (v, v') \in E\} = nbr(v)$ و قابل اطمینان^۳ بودن ارتباط بین گره های شبکه.

محیطی ممکن است موقعیت مختصاتی گره ها قادر به اندازه گیری نباشد، لذا تنها اطلاعات مکانی هر گره آگاهی از گره های همسایگی مجاور خود می باشد. الگوریتم طراحی شده بدون داشتن موقعیت گره ها و بر مبنای سیستم محاسبات غیر مرکز عمل می کند.

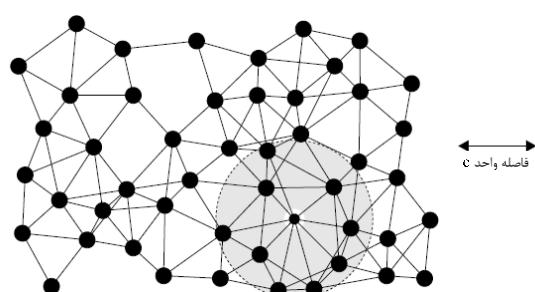
برای استخراج رابطه بین یک ناحیه و ناحیه حفره دار دیگر و تشکیل مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته، تنها نیاز است تا رابطه توپولوژیک بین ناحیه (A) با هر یک از المان های حفره (B_H) و ناحیه عمومی (B*) ناحیه حفره دار دیگر (B) مشخص شود؛ در این مقاله برای بدست آوردن این رابطه های توپولوژیک، از مدل ۴-اشتراکی استفاده شده و سپس با تشکیل مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه بدست می آید.

۶- پیاده سازی

با توجه به روش پیشنهادی نیاز به طراحی الگوریتمی است، در قسمت بعدی مقدمات الگوریتم، فلوچارت و نحوه طراحی آن و در ادامه محیط شبیه سازی به تفصیل توضیح داده می شود.

۶-۱- مقدمات الگوریتم

بعد از پراکنده شدن گره های شبکه در محیط، ابتدا لازم است رابطه بین گره ها از طریق ساختارهای همسایگی میسر گردد. بنیادی ترین همسایگی شبکه که در این تحقیق به عنوان ساختار پیش فرض به کار رفته، گراف دیسک واحد^۱ (UDG) است. این ساختار با برقراری ارتباط بین تمام گره هایی که در فاصله واحد^۴ قرار گرفته تشکیل شده و ارتباط آنها با یال های گراف E مشخص می شود (شکل ۸).

شکل ۸- مثالی از ساختار گراف دیسک واحد (UDG)

^۱ Unit Disk Graph

^۲ Header
^۳ State
^۴ Event
^۵ Action
^۶ Restrictions
^۷ Reliable

کند، به وضعیت DONE تبدیل می‌شود و پیغامی شامل اطلاعات توپولوژیک محلی را به گره قبلی خود در ساختار درخت ارسال می‌کند. هر گره در وضعیت DONE، تا پایان اجرای الگوریتم در همین وضعیت باقی می‌ماند و تنها زمانی که اطلاعات جدیدی درباره رابطه توپولوژیک دریافت کند، این اطلاعات را به گره قبلی خود ارسال می‌کند.

تغییر وضعیت‌های بین گره‌ها مطابق شکل ۱۰ است.

شکل ۱۰- تغییر وضعیت‌ها بین گره‌ها

بر اساس [۱۶] هر گره قابلیت این را دارد تا به حافظه و پردازش محلی دسترسی و با گره‌های همسایگی خود ارتباط داشته باشد. حافظه محلی شامل وضعیت‌های آغازی گره و متغیرهای محلی است؛ متغیرهای محلی ساختارهای داده‌ای هستند که هر گره برای ذخیره‌سازی اطلاعاتی که در طول اجرای الگوریتم ایجاد می‌شوند استفاده می‌کند (این متغیرها به عنوان قلم آخر در عنوان الگوریتم لیست می‌شوند). این متغیرهای محلی شامل موارد زیر است:

- Bin: عدد باینری ۴ رقمی است که هر یک از ارقام آن نشان‌دهنده اشتراک بین اجزای دو ناحیه است.
- Parent: برای تشکیل ساختار درختی شبکه و ارسال اطلاعات محلی گره به ریشه استفاده می‌شود.
- N: شناسه گره‌های مجاور به منظور ارسال و دریافت اطلاعات

در هر وضعیت، گره تنها می‌تواند به رویدادهای سیستم پاسخ دهد. دو نوع رویداد وجود دارد: دریافت کردن یک پیغام (با کلید واژه Receiving) یا رویدادهای خود بخود (با کلید واژه Spontaneously)، برای شروع اجرای الگوریتم استفاده می‌شود، زمانی که یک رویداد رخ می‌دهد، گره در واکنش به آن یک تعدادی از عملیات مشخص شده به نام action را اجرا می‌کند. فرض می‌شود این عملیات بدون نقص اجرا شوند (به عنوان مثال، هیچ رویداد دیگری نمی‌تواند روی یک عمل تأثیر بگذارد) و باید در یک مدت زمان محدود پایان یابند.

بعد از محدودیت‌ها، الگوریتم مجموعه‌ای از وضعیت‌ها، تغییر وضعیت‌های قابل مجاز و وضعیت‌های آغازی برای گره‌ها را مشخص می‌کند. چهار وضعیت برای گره‌های شبکه در نظر گرفته می‌شود؛ این چهار وضعیت را به دلخواه طوری نامگذاری می‌کنیم که نشان‌دهنده نقش و وضعیت فعلی آنها در شبکه باشد. در الگوریتم طراحی شده چهار وضعیت را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

۱. INIT: برای تشکیل ساختار درخت ریشه‌دار پوششی شبکه حسگر مکانی بی‌سیم، لازم است یکی از گره‌های شبکه به عنوان گره ریشه این ساختار درخت در نظر گرفته شود. بنابراین به طور تصادفی یکی از گره‌ها انتخاب شده و در وضعیت INIT قرار می‌دهیم. این گره در وضعیت INIT، با ارسال خودبخود پیغام به همسایگی‌هایش، الگوریتم را راهاندازی و اجرا می‌کند.

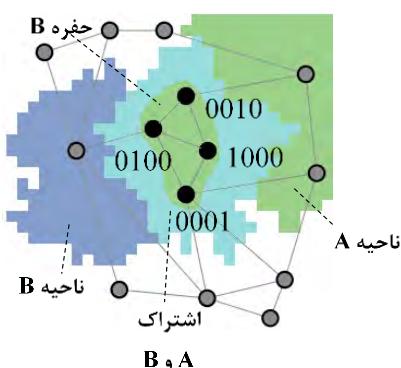
۲. SINK: گره انتخاب شده در وضعیت INIT پس از شروع الگوریتم (راهاندازی و اجرای الگوریتم با ارسال پیغام به همسایگی‌هایش)، به وضعیت SINK تبدیل می‌شود. این گره تا پایان الگوریتم، در همین وضعیت باقی می‌ماند. گره SINK در طول اجرای الگوریتم از گره‌های شبکه پیغام‌هایی را شامل اطلاعات توپولوژیک دو ناحیه دریافت و در پایان بر اساس اطلاعات دریافت شده، رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه را استخراج می‌کند.

۳. IDLE: زمانی که شبکه حسگر مکانی که از تعداد زیادی گره تشکیل شده، به طور تصادفی تولید می‌شود، همه گره‌ها در ابتدا و قبل از اجرای الگوریتم در وضعیت IDLE قرار می‌گیرند (به جز یک گره که به عنوان ریشه ساختار درخت در وضعیت INIT است).

۴. DONE: پس از اجرای الگوریتم توسط گره ریشه، گره‌های شبکه که در وضعیت IDLE قرار دارند، لازم است با همسایگی‌های یک هاپ خود ارتباط برقرار کنند و اطلاعاتی را ارسال و دریافت کنند. هر یک از گره‌ها بر مبنای داده‌هایی که حس می‌کنند و اطلاعاتی که از همسایگی‌های خود دریافت می‌کنند، به صورت محلی رابطه توپولوژیک را تعیین می‌کنند. زمانی که گره در وضعیت IDLE از تمام همسایگی‌های خود اطلاعات را دریافت

شکل ۱۱- فلوچارت الگوریتم طراحی شده

شکل ۱۲- چهار رقم ترکیب شده از اشتراک های متفاوت دو ناحیه A و B: B^* برای 0100، $A^o \cap B^*$ برای 0010، $A^o \cap \partial B^*$ برای 1000 و $\partial A \cap B^*$ برای 0001 است.

هر گره اشتراک های غیرتنهی را که نتیجه می گیرد، با استفاده از تابع $bin: V \rightarrow \mathbb{B}^4$ به عنوان یک عدد ۴ بیتی ذخیره می کند. هنگامی که یک گره IDLE از تمام همسایگی هایش پیغام دریافت کرد، پیغام rprt را به گره

برای هر وضعیت و رویداد باید دقیقا یک عمل وجود داشته باشد، $State \times Event \rightarrow Action$. در هر عمل، گره ۷ به داده های حس شده توسط خودش (sense(v)) دسترسی خواهد داشت و دسترسی به اطلاعات گره های همسایگی آن، تنها زمانی میسر خواهد بود که قبل از طریق ارتباط با آنها، صحیحا دریافت و در متغیرهای محلی ذخیره کرده باشد.

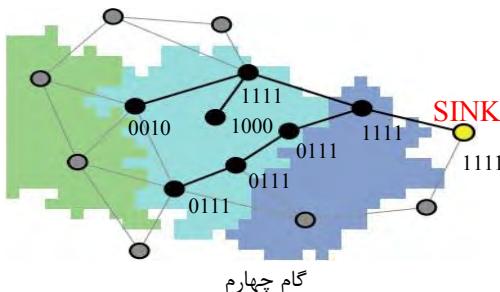
۶-۲- طراحی الگوریتم

هر گره می تواند بر مبنای اطلاعات محلی و اطلاعاتی که از همسایگی های خود دریافت می کند، مشخص کند که گره مرزی، گره درونی یا گره خارجی ناحیه حس شده است. بر همین اساس رابطه توپولوژیک بین ناحیه هایی که توسط شبکه حسگر مکانی پایش می شوند، تعیین می شود. الگوریتم طراحی شده در این تحقیق، از مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته برای بدست آوردن رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه و ناحیه های خارجی دیگر استفاده می کند. طراحی الگوریتم مطابق فلوچارت شکل ۱۱ می باشد که جزئیات آن در ادامه آمده است.

گره ریشه (وضعیت INIT) با رویداد خود بخود Spontaneously و انتشار پیغام tree الگوریتم را آغاز می کند و به وضعیت SINK تبدیل می شود. هر پیغام tree شامل مقدار حس شده توسط گره (\$) و شناسه آن گره (id) است. گره ریشه در وضعیت SINK، منتظر می ماند تا پیغام های rprt را از گره های سرتاسر شبکه دریافت کند. سایر گره های شبکه که در وضعیت IDLE هستند، منتظر دریافت پیغام tree می مانند.

زمانی که یک پیغام tree دریافت شد، گره ابتدا ساختار درخت را شکل می دهد و سپس مطابق هر یک از موارد زیر اطلاعات محلی خود را به روز می کند (شکل ۱۲):

- گرهی که هر دو ناحیه A و B را حس می کند (sense(A, B)) و فقط همسایگی هایی دارد که هر دو ناحیه را حس می کنند، درون ناحیه A و B قرار دارد ($A^o \cap B^o \neq \emptyset$).
- گرهی که هر دو ناحیه A و B را حس و حداقل یک همسایگی دارد که فقط A را حس می کند، در مرز ناحیه A است ($A^o \cap \partial B = \emptyset$).
- گرهی که هر دو ناحیه A و B را حس و حداقل یک همسایگی دارد که فقط B را حس می کند، در مرز ناحیه A است ($\partial A \cap B^o = \emptyset$).
- گرهی که هر دو ناحیه A و B را حس می کند و حداقل یک همسایگی دارد که هیچ یک از دو ناحیه را حس نمی کند، در مرز ناحیه A و B است ($\partial A \cap \partial B \neq \emptyset$).

شکل ۱۳- فرآیند ادغام داده‌ها (گام‌های اول تا چهارم)

در پایان گره SINK می‌تواند رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه را بر مبنای ترکیب تمامی پیغام‌های دریافت شده از گره‌ها استنتاج کند. برای بدست آوردن رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه A و ناحیه H، یک بار الگوریتم برای رابطه بین A و B_H و بار دیگر برای رابطه بین A و B^{*} اجرا خواهد شد و در نهایت مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته تشکیل می‌شود تا رابطه توپولوژیک دو ناحیه با توجه به شکل ۵ استنتاج شود.

۷- محیط شبیه‌سازی

برای استخراج رابطه توپولوژیک در محیط شبکه حسگر مکانی، الگوریتم طراحی شده در محیط شبیه‌سازی NetLogo پیاده‌سازی شده است [۱۷]. در ادامه نحوه تولید داده‌ها و ذخیره‌سازی حفره در این محیط شبیه‌سازی تشریح می‌شود.

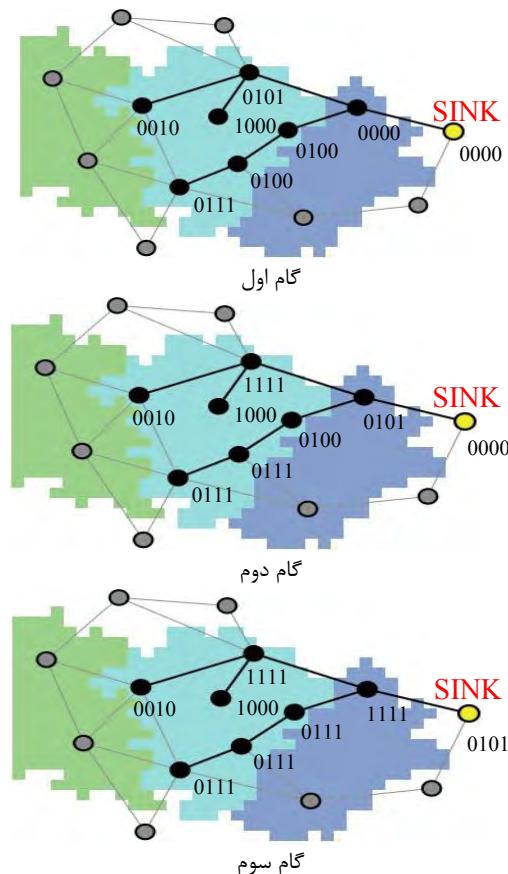
۷-۱- نحوه تولید داده‌ها

برای پیاده‌سازی الگوریتم طراحی شده، لازم است ناحیه‌های مکانی، شبکه حسگر مکانی و ارتباط بین گره‌ها در محیط NetLogo شبیه‌سازی و مدل شوند. NetLogo برای مدل کردن موارد ذکر شده، چهار نوع عامل^۱ دارد شامل: patches, turtles, links و observer.

سلول‌های ثابتی هستند که در یک فضای دو بعدی به صورت شبکه‌ای (گردیدی) چیده شده‌اند. turtles به صورت عامل‌های نقطه‌ای هستند که روی patches قرار می‌گیرند. observer ارتباط بین turtles را در این محیط برقرار می‌کنند. observer اجرای سراسری شبیه‌سازی را تعريف می‌کند و هر آنچه را که در فرآیند شبیه‌سازی اتفاق می‌افتد، پایش می‌کند.

ریشه SINK ارسال می‌کند و سپس به DONE تغییر وضعیت می‌دهد.

هر زمان گره‌های IDLE یا DONE پیغام rprt دریافت کنند، در صورتی که این پیغام شامل اطلاعاتی باشد که گره قبل ارسال کرده است، می‌توانند آن پیغام را رد کنند؛ در غیر اینصورت اطلاعات آن را با اطلاعات محلی خود ترکیب می‌کنند و سپس اطلاعات جدید را ارسال می‌کنند؛ فرآیند ادغام اطلاعات در شکل ۱۳ نشان داده شده است. یال‌های مشکی پرنگ در شبکه درخت پوششی در مسیر ارسال اطلاعات به گره ریشه هستند. در گام اول شکل ۱۳، ابتدا هر گره مقدار خود را حس می‌کند و سپس عدد ۴ بیتی خود را به روز می‌کند. بعد از دریافت پیغام‌ها از تمامی همسایگی‌های یک هاب، هر گره یک پیغام به گره والد خود در درخت ارسال می‌کند (گام دوم در شکل ۱۳). قبل از ارسال کردن پیغام rprt، گره‌ها عدد ۴ بیتی دریافت شده را با اطلاعاتی که قبل از دریافت کرده‌اند مقایسه می‌کنند و تنها اطلاعات جدید را به گره ریشه ارسال می‌نمایند (گام‌های سوم و چهارم در شکل ۱۳).

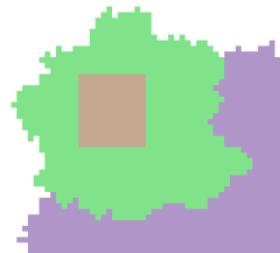

^۱ Agent

۱-۱-۷- ناحیه‌های مکانی

ناحیه‌های مکانی با استفاده از patches در محیط NetLogo شبیه‌سازی می‌شوند. برای هر یک از سلول‌های patches می‌توان رنگی را تعیین کرد که نشان‌دهنده ناحیه‌ها باشند. به صورت پیش‌فرض رنگ سلول‌ها سفید هستند؛ در این شبیه‌سازی برای ناحیه A رنگ قهوه‌ای، برای ناحیه B رنگ آبی و برای قسمت مشترک دو ناحیه A و B رنگ سبز را به هر یک از سلول‌ها اختصاص داده‌ایم. همچنین باید توجه داشت که هر یک از ناحیه‌ها به صورت مجموعه‌ای از سلول‌ها در کنار یکدیگر هستند و در درون مجموعه مربوط به ناحیه B سلول‌هایی را به رنگ پیش‌فرض سفید باقی می‌گذاریم که نشان‌دهنده حرفه B هستند.

شکل ۱۴ مدل ناحیه‌های مکانی را نشان می‌دهد، در این شکل قسمت آبی و سبز ناحیه B است که حفره آن توسط ناحیه A پر شده است. قسمت سبز و قهوه‌ای ناحیه A را تشکیل می‌دهد. همانطور که گفته شد قسمت سبز مربوط به اشتراک دو ناحیه A و B است.

شکل ۱۴- مدل ناحیه‌های مکانی در محیط شبیه‌سازی NetLogo

۷-۱-۲ - شبکه حسگر مکانی

برای شبیه‌سازی شبکه حسگر مکانی در NetLogo، از turtles استفاده می‌شود. مجموعه‌ای از متغیرها و تابع‌ها تعریف می‌شوند که رفتارهای مختلف گره را در محیط شبیه‌سازی مدل کنند. در زیر لیستی از متغیرها برای هر گره شبکه حسگر مکانی در NetLogo آمده است:

- شناسه گرہ: هر گرہ یک شناسه منحصر به فرد در این محیط دارد.
- قرائت‌های حسگر: هر گرہ متغیری دارد که داده‌های حس شده درباره ناحیه‌های A و B را در خود ذخیره می‌کند. هر turtle که نشان‌دهنده گرہ شیکه است،

- One-hop Neighbors
- Aggregating Set

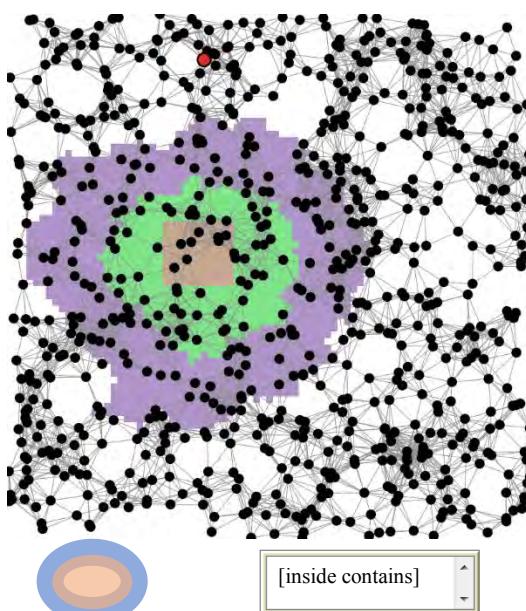
• Aggregating Set

برای ذخیره سازی حفره در شبکه حسگر مکانی، گره هایی که بر روی patch سفید رنگ قرار گرفته اند و از طرفی درون ناحیه B هستند، حفره B را شناسایی و در متغیر خود به صورت B_H ذخیره می کنند.

۸- ارزیابی

به منظور استخراج رابطه توپولوژیک بین یک ناحیه و ناحیه حفره دار دیگر، الگوریتمی طراحی و در محیط NetLogo شبیه سازی گردید. در این شبیه سازی ابتدا مقادیر مورد نیاز تنظیم و سپس دو ناحیه مکانی (A) بدون حفره و (B) حفره دار و شبکه حسگر مکانی به طور تصادفی ایجاد می شوند. در مرحله بعد الگوریتم اجرا شده و پس از سپری شدن مدت زمان محدودی رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه مکانی موردنظر بدست آمده و نتیجه در خروجی برنامه نمایش داده می شود.

همانطور که در قبل توضیح داده شد، بر مبنای مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته بین یک ناحیه و ناحیه مکانی حفره دار دیگر ۲۳ رابطه توپولوژیک مختلف وجود دارد؛ در محیط NetLogo این رابطه های توپولوژیک مختلف بین دو ناحیه مکانی (مطابق شکل ۵) شبیه سازی شده و با استفاده از الگوریتم طراحی شده رابطه های توپولوژیک شناسایی و خروجی گرفته شده اند.

شکل ۱۶- رابطه توپولوژیک $[t(A, B^*) t(A, B_H)] = [inside contains]$

به نوع پیغامی که دریافت می شود، هر گره متناظر با آن پیغام، پردازش هایی را بر روی اطلاعات پیغام انجام می دهد.

- broadcast: هر گره اطلاعات خود را با انتشار یک پیغام، با همسایگی های یک هاپ خود مبادله می کند.
- compute aggregates: در ساختار درخت، هر گره اطلاعاتی را از ولد خود دریافت، سپس تمامی اطلاعات را ادغام کرده و از طریق گره والد در مسیر درخت به گره ریشه ارسال می کند.

۷-۱-۳- ارتباط بین گره ها

در مدل شبکه حسگر مکانی، برای ارتباط بین گره ها از ساختار گراف دیسک واحد استفاده می شود. برای تشکیل این ساختار از یک مقدار واحد به عنوان دامنه ارتباط بین گره ها استفاده می شود. زمانی که این مقدار تعیین می شود، در محیط شبیه سازی NetLogo می توان از تابع in-radius استفاده کرد تا برای هر گره، گره هایی را که در دامنه ارتباطی موردنظر قرار دارند، مشخص شود. به این ترتیب همسایگی های یک هاپ هر گره مشخص می شود. همانطور که قبلاً هم توضیح داده شد، علاوه بر ساختار گراف دیسک واحد، از ساختار درخت ریشه دار نیز به عنوان ساختار پوششی شبکه برای ارسال اطلاعات به ریشه استفاده می شود. این ساختار در ابتدای اجرای الگوریتم تشکیل می شود.

۷-۲- نحوه ذخیره سازی حفره

در این مقاله یکی از ناحیه ها (ناحیه B) به صورت حفره دار در نظر گرفته می شود. همانطور که در بخش قبلی توضیح داده شد، در درون مجموعه سلول های آبی رنگ (ناحیه B)، قسمتی به صورت سفید رنگ باقی می ماند که نقش حفره B را دارد (شکل ۱۵).

شکل ۱۵- نحوه نمایش ناحیه حفره دار

۹- نتیجه‌گیری و پیشنهادها

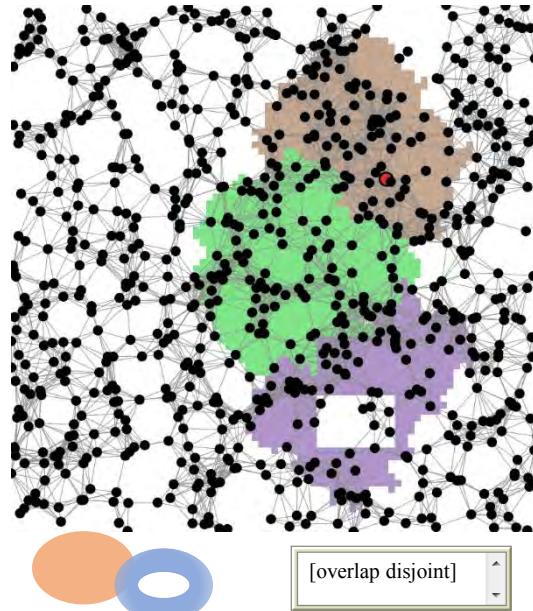
شبکه‌های حسگر مکانی فناوری جدیدی است که در زمینه‌های مختلف به خصوص پرسش و پاسخ‌های مکانی کاربرد دارند. در این تحقیق سعی شد تا رابطه‌های توپولوژیک مختلف بین یک ناحیه مکانی بدون حفره و ناحیه مکانی حفره‌دار دیگر در محیط شبکه حسگر مکانی استخراج شود.

برای استخراج رابطه توپولوژیک الگوریتم طراحی شد. مدل‌های تئوری قبلی برای ناحیه‌های مکانی بدون حفره کاربرد دارند و برای ناحیه‌های حفره‌دار قادر به تمایز کردن رابطه‌های توپولوژیک گوناگون نیستند و نتیجه یکسانی می‌دهند. لذا تئوری این الگوریتم بر مبنای مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته است.

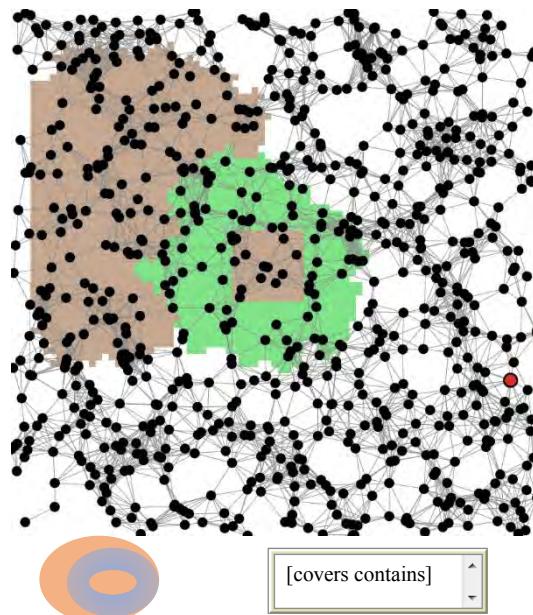
در الگوریتم طراحی شده از سیستم محاسبات غیرمت مرکز استفاده شده است. در این سیستم محاسبات نقل و انتقال اطلاعات بین گره‌ها تا حد زیادی از طریق ادغام و یکپارچه‌سازی اطلاعات کاهش می‌یابد. هر گره پردازش‌هایی را به صورت محلی انجام می‌دهد، اطلاعات به صورت درون شبکه‌ای پردازش می‌شوند و تنها اطلاعات موردنیاز بین گره‌ها تبادل می‌شوند.

گره‌های شبکه حسگر مکانی با توجه به شرایط ممکن است در محیط‌هایی قرار گیرند که برای تعیین سیستم مختصات نامناسب باشد (به عنوان مثال، استفاده کردن از GPS در محیط‌های جنگلی). بنابراین با فرض این که موقعیت مختصاتی گره‌ها قادر به اندازه‌گیری نباشد، تنها اطلاعات مکانی هر گره آگاهی از گره‌های همسایگی مجاور خود می‌باشد. در این تحقیق الگوریتم به گونه‌ای طراحی شده تا گره‌ها تنها با تکیه بر اطلاعات همسایگی خود بتوانند به صورت غیرمت مرکز و با پردازش‌های محلی رابطه توپولوژیک بین دو ناحیه مکانی را بدست آورند.

روش پیشنهادی و الگوریتم طراحی شده برای استخراج رابطه توپولوژیک در محیط شبکه حسگر مکانی در شرایطی که گره‌های شبکه استاتیک بوده به کار می‌رود. در شرایطی که ناحیه‌های مکانی در طول زمان رابطه توپولوژیک آنها تغییر می‌کند، این الگوریتم می‌تواند به صورت لحظه‌ای (snapshot) اجرا شود؛ در این کاربردها لازم است برای بدست آوردن تغییرات توپولوژیک دو ناحیه، الگوریتم هر

شکل ۱۷- رابطه توپولوژیک $[t(A, B^*) t(A, B_H)] = [\text{overlap disjoint}]$

شکل ۱۸- رابطه توپولوژیک $[t(A, B^*) t(A, B_H)] = [\text{covers contains}]$

در شکل‌های شکل ۱۶ تا شکل ۱۸ برای رابطه‌های توپولوژیک مختلف بین ناحیه بدون حفره A و ناحیه حفره‌دار B، ناحیه‌های مکانی و شبکه حسگر مکانی شبیه-سازی شده و همچنین خروجی برنامه نشان داده شده است. برای مثال در شکل ۱۶ ناحیه A و B^* رابطه inside ناحیه A و B_H رابطه توپولوژیک contains دارند؛ بعد از تعیین دو رابطه (A, B_H) و (A, B^*) مدل ۹-اشتراکی توسعه یافته تشکیل شده و در پایان رابطه بین دو ناحیه A و B تعیین می‌گردد.

در تحقیقات گذشته در شبکه های حسگر مکانی بی سیم رابطه توپولوژیک بین ناحیه های مکانی بدون حفره بدست آمده است؛ در این تحقیق یکی از ناحیه ها بدون حفره و ناحیه دیگر حفره دار در نظر گرفته شد. انتظار می رود تا در تحقیقات آتی با طراحی الگوریتم های دیگری، بتوان رابطه توپولوژیک را برای ناحیه های حفره دار با دو یا تعداد بیشتر حفره در محیط شبکه های حسگر مکانی بدست آورد. در این تحقیق گره های شبکه به صورت استاتیک در نظر گرفته شده اند؛ پیشنهاد می شود با توسعه الگوریتم طراحی شده در این تحقیق بتوان گره های شبکه را به صورت دینامیک و متحرک در نظر گرفته و تغییرات توپولوژیک را برای ناحیه ها استخراج نمود.

چند لحظه یکبار دوباره اجرا شود و رابطه توپولوژیک را استخراج کند.

از کاربردهای دیگر این تحقیق، رابطه آن با سیستم های اطلاعات مکانی فراغست^۱ است. فناوری ها و تکنولوژی فراغست نسل جدیدی از سیستم های اطلاعات مکانی (GIS) است و به معنای اینکه در هر مکان، در هر زمان، توسط هر فرد و با هر وسیله بتوان به هر سرویس داخل هر شبکه دسترسی داشت و اطلاعات موردنیاز را دریافت کرد. با توجه به این تعریف، استخراج رابطه توپولوژیک بین ناحیه ها در محیط شبکه حسگر مکانی می تواند به عنوان رودی فناوری جدید سیستم های اطلاعات مکانی فراغست در نظر گرفته شود.

مراجع

- [1] L.-J. Guan and M. Duckham,(2011), "A unified framework for decentralized reasoning about gradual changes in topological relations," in Proceedings of the 19th ACM SIGSPATIAL International Conference on Advances in Geographic Information Systems, pp. 413-416.
- [2] J. Jiang, M. Worboys, and S. Nittel,(2011), "Qualitative change detection using sensor networks based on connectivity information," *GeoInformatica*, vol. 15, pp. 305-328.
- [3] M.-H. Jeong and M. Duckham,(2013), "Decentralized querying of topological relations between regions monitored by a coordinate-free geosensor network," *GeoInformatica*, vol. 17, pp. 669-696.
- [4] M. Duckham, D. Nussbaum, J. Rudiger Sack, and N. Santoro,(2011), "Efficient, decentralized computation of the topology of spatial regions," *Computers, IEEE Transactions on*, vol. 60, pp. 1100-1113.
- [5] M. J. Sadeq, M. Duckham, and M. F. Worboys,(2013), "Decentralized Detection of Topological Events in Evolving Spatial Regions," *The Computer Journal*, vol. 56, pp. 1417-1431.
- [6] M. Deng, T. Cheng, X. Chen, and Z. Li,(2007), "Multi-level topological relations between spatial regions based upon topological invariants," *GeoInformatica*, vol. 11, pp. 239-267.
- [7] M. J. Egenhofer and J. Herring,(1990), "Categorizing binary topological relations between regions, lines, and points in geographic databases," Technical report, Department of Surveying Engineering, University of Main.
- [8] M. J. Egenhofer, J. Sharma, and D. M. Mark,(1993), "A critical comparison of the 4-intersection and 9-intersection models for spatial relations: formal analysis," *AUTOCARTO-CONFERENCE*, pp. 1-11.
- [9] D. A. Randell, Z. Cui, and A. G. Cohn,(1992), "A spatial logic based on regions and connection," *Proceedings of the Third International Conference in Principles of Knowledge Representation and Reasoning*, pp. 165-176.
- [10] S. Li and M. Ying,(2003), "Region connection calculus: Its models and composition table," *Artificial Intelligence*, vol. 145, pp. 121-146.
- [11] M. J. Egenhofer and M. Vasardani,(2007), "Spatial reasoning with a hole," *Spatial Information Theory*, Springer, pp. 303-320.
- [12] M. J. Egenhofer,(1997), "Query processing in spatial-query-by-sketch," *Journal of Visual Languages & Computing*, vol. 8, pp. 403-424.
- [13] M. F. Goodchild,(1992), "Geographical data modeling," *Computers & Geosciences*, vol. 18, pp. 401-408.

^۱ Ubiquitous GIS

- [14] A. Stefanidis and S. Nittel,(2004), GeoSensor networks. CRC Press.
- [15] L.-J. Guan,(2012), "Topological relationships between continuously evolving regions in geosensor networks," PhD thesis, Department of Infrastructure Engineering, Melbourne School of Engineering, University of Melbourne.
- [16] N. Santoro,(2006), Design and analysis of distributed algorithms vol. 56: John Wiley & Sons.
- [17] U. Wilensky. (1999). NetLogo. Available: <http://ccl.northwestern.edu/netlogo/>